

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL ALBA IULIA SECȚIA PENTRU CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE Dosar nr(...)

DECIZIA CIVILĂ NR.1056/2008

Ședința publică de la 10 O. 2008

Completul compus din:

PREȘEDINTE	(...) (...) - președintele Curții de Apel
	(...) (...) - președinte secție
	(...) (...) - judecător
	(...) (...) - grefier

Pe rol se află pronunțarea asupra recursului declarat de pârâta SC B. S.R.L. Sibiu împotriva sentinței civile nr. 595/21.05.2008 pronunțată de Tribunalul Alba în dosarul nr(...).

N. dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierea de amânare a pronunțării din data de 3 O. 2008n care face parte integrantă din prezenta decizie.

CURTEA DE APEL

Asupra recursului civil de față ;

În deliberare se constată că prin acțiunea de dreptul muncii înregistrată pe rolul Tribunalului Alba sub dosar nr(...), astfel cum a fost ulterior precizată, reclamantul D. T. J. a chemat în judecată pe pârâta S.C. „A.” S.R.L. Sibiu solicitând ca prin hotărârea judecătorească ce se va pronunța:

- să fie obligată pârâta la plata către reclamant a drepturilor salariale începând cu data de 1.08.2005 și până la 31.10.2007, potrivit contractului individual de muncă înregistrat la I.T.M. Sibiu, sub nr.(...)/2007 și a deciziei nr. (...)/11.04.2007, în cuantum de 1650 lei;

- să fie obligată pârâta la plata sumei de 18 Euro/zi pentru perioada 2.05.2007 – 1.08.2007, respectiv suma totală de 1638 Euro, cu titlu diferență de diurnă neachitată, sumă care să fie achitată la cursul B.N.R. din ziua plății;

- să fie obligată pârâta la plata sumei de 35 Euro/zi pentru perioada 1.08.2007 – 22.09.2007, respectiv suma totală de 1855 Euro, cu titlu de diurnă neachitată, sumă care să fie achitată la cursul B.N.R. din ziua plății;

- să fie obligată pârâta la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de proces.

În motivarea acțiunii sale, a arătat că a avut calitatea de angajat al unității pârâte, pe postul de agent turism, începând cu data de 21.02.2007, conform

contractului individual de muncă nr.(...)/13.03.2007 și cî începînd cu data de 11.04.2007, salariul de încadrare a fost negociat la suma de 599 lei, conform decizie nr.(...)/2007.

A mai susținut că începînd cu data de 2.05.2007, a fost delegat în Spania pe o perioadă de 2 luni, perioadă care a mai fost prelungită odată la cererea angajatorului, cerere cu care reclamantul a fost de acord. Cu toate acestea, pe perioada delegării, pârâta nu i-a achitat diurna în cuantum de 35 Euro/zi, așa cum prevede H.G. nr.518/1995, ci în cuantum de 17 Euro/zi, iar din 1.08.2007 nu a mai primit decât drepturile salariale aferente muncii prestate, fără diurnă.

Reclamantul a mai arătat că, după întoarcerea în țară, s-a internat în spital fiind suspus unei intervenții chirurgicale, în data de 26.09.2007, și că de la acea dată se află în concediu medical.

Deși a solicitat pârâtei plata drepturilor bănești care i se cuvin, aceasta refuză în mod nejustificat să-și îndeplinească această obligație.

În drept, a invocat art.17 din H.G. nr.518/1995, art.154-156 C o d u l m u n c i i și art.274 Cod proc.civ.

Prin întâmpinarea depusă, pârâta S.C. „A.” S.R.L. Sibiu a solicitat respingerea acțiunii reclamantului ca fiind neîntemeiată deoarece, potrivit C.C.M. încheiat la nivel de unitate, angajații și, în special, agenții de turism beneficiază pe perioada delegării sau detașării o diurnă de minim 13 euro/zi nicidecum de 35 Euro/zi, diurnă care este prevăzută de H.G. nr.518/1995 pentru funcționarii publici și agenții economici din domeniul public, nicidecum pentru sectorul privat.

Ori, atât diurna cât și drepturile salariale i-au fost achitate reclamantului astfel că cererea acestuia este neîntemeiată.

Prin sentința civilă nr.595/21.05.2008 pronunțată de T r i b u n a l u l A l b a în dosar nr(...), s-a admis acțiunea formulată și precizată de reclamantul D. T. J. împotriva pârâtei pârâta S.C. „B.” S.R.L. Sibiu și pe cale de consecință:

- pârâta a fost obligată să plătească reclamantului suma de 1353 lei, cu titlu drepturi salariale, aferentă perioadei 1.08.2007-24.09.2007 și 27.11.2007-29.11.2007 precum și suma de 562 lei, cu titlu indemnizație concediu medical, pe perioada 25.09.2007 - 31.10.2007;

- pârâta a fost obligată să plătească reclamantului suma de 1538 Euro, cu titlu de diferență diurnă neachitată, pe perioada 2.05.2007 - 1.08.2007, precum și suma de 1855 Euro, cu titlu diurnă cuvenită reclamantului pe perioada 2.08.2007 – 22.09.2007, respectiv echivalentul în lei, la cursul B.N.R. din ziua plății;

- pârâta a fost obligată să plătească reclamantului suma de 300 lei cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî în acest mod, prima instanță a reținut, după examinarea actelor și lucrărilor dosarului, că reclamantul D. T. J. a fost delegat în Spania și că pe această perioadă trebuia să beneficieze de toate drepturile bănești ce i se cuvin, inclusiv de diurnă.

S-a mai reținut, că susținerile pârâtei referitoare la cuantumul diurnei nu sunt întemeiate deoarece aceasta nu a depus probe din care să rezulte că un alt cuantum al diurnei decât cel stabilit expres la art.17 din H.G. nr.518/1995 și că nu s-a demonstrat că Regulamentul de acordare a diurnei invocat de pârâtă a fost comunicat reclamantului pentru a-i fi opozabil.

Prin urmare, s-a apreciat că pârâta nu a achitat reclamantului diurna cuvenită pe perioada delegării, drepturile salariale în integralitatea lor și nici indemnizația aferentă stării de incapacitate temporară de muncă.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs, în termenul de 10 zile prevăzut de art.80 din Legea nr.168/1999, pârâta S.C. „A.” S.R.L. Sibiu criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie și solicitând modificarea ei, în sensul respingerii pretențiilor formulate de reclamantul D. T. J. în ce privește plata diferenței de diurnă pe perioada 2.05.2007 – 1.08.2007, în cuantum de 1638 Euro, precum și plata diurnei de 1855 Euro, pe perioada 2.08.2007 - 22.09.2007 precum și obligarea reclamantului intimat la plata cheltuielilor de judecată în recurs..

În expunerea motivelor sale de recurs, a susținut că instanța de fond a admis în mod greșit pretențiile reclamantului vizând diferența de diurnă și diurna pe perioadele în litigiu deoarece recurenta pârâtă a acordat reclamantului intimat D. T. J. pe toată perioada delegării, o diurnă de 17 Euro /zi, respectiv de 450 Euro /lună, potrivit valorii stabilite prin Regulamentul de acordare al diurnelor, astfel că nu este îndreptățit a primi alte diferențe de diurnă în plus.

Prin urmare, recurenta a arătat că în cauză nu sunt incidente dispozițiile art.17 din H.G. nr.518/1995 care stabilește un maxim de 35 Euro/zi, deoarece acest act normativ se referă la funcționarii publici și la agenții economici de domeniu public, nicidecum la agenții economici din domeniul privat.

Referitor la cuantumul diurnei neachitate, recurenta a susținut că pentru perioada 1.08.2007 – 22.09.2007, diurna este de 824 Euro (17 Euro/zi, 450 Euro/lună), nu de 1855 Euro, așa cum s-a reținut, din care pârâta recurentă a achitat suma de 100 Euro.

În drept, a invocat art.299 Cod proc.civ. și art.274 Cod proc.civ.

Prin întâmpinarea depusă, în condițiile art.308 alin.2 Cod proc.civ., intimatul reclamant D. T. J. a solicitat respingerea ca nefondat a recursului declarat de pârâta S.C. „A.” S.R.L. Sibiu.

În apărare, intimatul reclamant a susținut că soluția instanței de fond este corectă deoarece potrivit H.G. nr.518/1995, H.G. nr.1467/2003, C.C.M. la nivel național pe anii 2007-2010, cuantumul diurnei se stabilește prin negociere între părți iar recurenta pârâtă nu a dovedit că Regulamentul de acordare a diurnelor a fost adus la cunoștința tuturor salariaților.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, prin prisma criticilor formulate și conform art.304/1 Cod proc.civ., precum și din oficiu, în limitele statuate de 306 alin.2 Cod proc.civ., Curtea constată că recursul este fondat din următoarele considerente:

H.G. nr. 518/1995, invocată de reclamantul intimat și reținută de prima instanță, reglementează unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar.

Într-adevăr, la art.16 din acest act normativ se prevede că dispozițiile acesteia se aplică și personalului din regiile autonome și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, care se deplasează temporar în străinătate pentru aducerea la îndeplinire a misiunilor cu caracter temporar enumerate la art.1. Chiar dacă am admite că reclamantul era îndreptățit la o diurnă de 35 Euro/zi, acesta trebuia să demonstreze că a negociat efectiv cu angajatorul acordarea acestui cuantum.

Prin urmare, prevederile acestui act normativ nu sunt aplicabile societății recurente care este o persoană juridică cu capital privat și care a stabilit prin Regulamentul de acordare a diurnelor pentru personalul detașat în străinătate care este diurna pe lună raportat la categoria de salariați și la agenția de delegare.

Chiar dacă am admite că reclamantul era îndreptățit la o diurnă de 35 Euro/zi, acesta trebuia să demonstreze că a negociat efectiv cu angajatorul acordarea acestui cuantum.

Potrivit tabelului cu diurne pe țări, anexa 1 la regulament, în Spania, agenții de turism primesc lunar o diurnă de 450 Euro, astfel că susținerile critice ale pârâtei sunt întemeiate. În plus, din cuprinsul probelor administrate în cauză rezultă că reclamantul intimat a luat cunoștință de contractul individual de muncă, regulamentul intern la societății, sarcinile de serviciu, contractul de garanție și documentele aferente postului de agent de turism (f.8).

În consecință, se constată că soluția instanței de fond este greșită în parte, în ce privește plata diferenței de diurnă și diurna de 35 Euro motiv pentru care se impune modificarea ei, în sensul respingerii capătului de cerere având ca obiect plata diferenței de diurnă pe perioada 2.05.2007 – 1.08.2007.

În ce privește plata diurnei pe perioada 2.08.2007 – 22.09.2007, instanța va dispune obligarea pârâtei la plata sumei de 724 Euro, reținând că reclamantului i-a fost achitată din totalul de 824 Euro (17 Euro/zi), suma de 100 Euro.

Se vor menține celelalte dispoziții ale sentinței atacate.

În temeiul art.274 Cod proc.civ, intimatul reclamant D. T. J. va fi obligat să plătească recurenteii pârâte S.C. „A.” S.R.L. Sibiu suma de 300 RON cheltuieli de judecată.

Minuta deciziei civile nr.1056/2008

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Admite ca fondat recursul declarat de pârâta S.C. „A.” S.R.L. Sibiu împotriva sentinței civile nr. 595/21.05.2008 pronunțată de Tribunalul Alba în dosarul nr(...).

Modifică, în parte, sentința atacată în ce privește capetele de cerere având ca obiect plata diferenței de diurnă pe perioada 2.05.2007 - 1.08.2007 și a diurnei pe perioada 2.08.2007 - 22.09.2007 și procedând la rejudecarea cauzei, în aceste limite:

Respinge capătul de cerere având ca obiect plata diferenței de diurnă pe perioada 2.05.2007 – 1.0/8.2007.

Obligă pârâta S.C. „A.” S.R.L. Sibiu să plătească reclamantului D. T. J. suma de 740 EURO , reprezentând diurnă pe perioada 2.08.2007 – 22.09.2007 .

Mentține în rest dispozițiile sentinței atacate.

Obligă pe intimatul D. T. J. să plătească recurenteii S.C. „A.” S.R.L. Sibiu suma de 300 RON , cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică de la 10 O. 2008.

Președinte,
B. E.Judecător,
N. T.Judecător,
B. E.Grefier,
F. U.

Red. S.M.
Tehnored. E.T.3 ex
Jud. fond. L.E., I.M.